

Λαυρεωτική, το τελευταίο τοπίο-όριο προς κατάκτηση της Αττικής
Το τοπίο στη λογοτεχνία

Τι έπαιξα στο Λαύριο, Στίχοι/Μουσική: **Διονύσης Σαββόπουλος**.

«...Δεν ξέρω τι να παίξω στα παιδιά
στην αγορά στο Λαύριο
Είμαι μεγάλος με τιράντες και γυαλιά
κι όλο φοβάμαι το αύριο

Πώς να κρυφτείς απ' τα παιδιά;
Έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα
και μάς κοιτάζουν με μάτια σαν κι αυτά
όταν ξυπνούν στις δύο η ώρα

Ζούμε μέσα σ' ένα όνειρο που τρίζει
σαν το ξύλινο ποδάρι της γιαγιάς μας
Μα ο χρόνος ο αληθινός
σαν μικρό παιδί είναι εξόριστος
Μα ο χρόνος ο αληθινός
είναι ο γιος μας ο μεγάλος κι ο μικρός»